

ХИБРИДИЗАЦИЈА ЈАВНИХ ГРАДСКИХ ПРОСТОРА КАО СРЕДСТВО ОДРЖИВЕ УРБАНЕ РЕГЕНЕРАЦИЈЕ

Последњих година смо сведоци све израженије тенденције комбиновања и мешања различитих урбаних структура, програма и активности којима настају хибридни градски простори. Хибридизација као метод подразумева ново успостављање односа између садржаја и елемената простора којим се увећава његова мултифункционалност, флексибилност и потенцијално проширује спектар користи. Због тога се у урбанистичкој теорији и пракси препознаје као могући катализатор стварања одрживих урбаних средина. Међутим, постојећи теоријски дискурси осветљавају поједине димензије хибридизације простора, али не омогућавају њено сложено и свеобухватно разумевање у односу на специфичне аспекте доприноса јавних простора одрживом урбаном развоју. У том смислу је циљ овог рада да идентификује и дефинише различите димензије/аспекте хибридизације јавних градских простора и да на одабраним примерима (Хајлајн и Ла Вилет) размотри и дискутује о доприносу специфичних аспеката хибридизације еколошкој, економској и друштвеној одрживости. Преиспитује се однос град-природа и позитиван регенеративни ефекат који процес хибридизације јавних простора може имати на шире урбано подручје, па и сам град. Резултати истраживања упућују да хибридни простори имају регенеративну моћ, успостављају нове микро и макро просторне односе, важни су за економски развој, и могу бити покретачи значајних друштвених промена.

Кључне речи: хибридизација, јавни градски простор, одрживост, урбана регенерација

Марија Стојковић, м.и.а., истраживач приправник
Архитектонски факултет, Универзитет у Београду
email: stojkovic.marija4@gmail.com

HYBRIDIZATION OF PUBLIC CITY SPACES AS A TOOL FOR SUSTAINABLE URBAN REGENERATION

In recent years, we have witnessed an increasingly pronounced tendency to combine and mix different urban structures, programs, and activities that create hybrid urban spaces. Hybridization as a method implies a new relationship between the content and the elements of the space, which increases its multifunctionality, flexibility and potentially expands the range of uses. Therefore, in urban theory and practice, it is recognized as a possible catalyst for the creation of sustainable urban environments. However, the existing theoretical discourses shed light on certain dimensions of spatial hybridization but do not enable its complex and comprehensive understanding in relation to specific aspects of the contribution of public spaces to sustainable urban development. In this sense, this paper aims to identify and define different dimensions/aspects of hybridization of public urban spaces and to consider and discuss the contribution of specific aspects of hybridization to ecological, economic, and social sustainability using selected examples (High Line and La Villette). The relationship between the city and nature and the positive regenerative effect that the process of hybridization of public spaces can have on the wider urban area, including the city itself, are reexamined. The research results suggest that hybrid spaces have regenerative power, establish new micro and macro spatial relationships, are important for economic development, and can be initiators of significant social changes.

Keywords: hybridization, public urban space, sustainability, urban regeneration

Marija Stojkovic / PhD student / junior researcher
University of Belgrade, Faculty of Architecture
email: stojkovic.marija4@gmail.com